

Nógrádi András

A parlamenti képviselők önreprezentációja és a választási ígéretek a Visegrádi országokban

A tranzitológiai irodalom részletesen vizsgálta a kelet-közép európai szocialista országok kapitalista világrendhez csatlakozását, magukat a politikai folyamatokat, azok rövid és hosszú távú hatásait, valamint a pártrendszerek átalakulását, a választási rendszerek fejlődését és a civil szféra megerősödését. Az elmúlt 20 évben született tanulmányok azonban nem fordítottak kellő figyelmet a Visegrádi országokban a képre, amelyet a pártok, valamint parlamenti képviselők festenek önmagukról első politikában elfoglalt pozíciójukról. Az olsoni megközelítést követve a törvényhozói testületek emberi dimenzióját emeli középpontjába előadásom, amely a kelet-közép európai országok esetében különösen meghatározó.

Előadásomban megvizsgálom a négy Visegrádi ország parlamenti képviselőinek első említett politikai pozícióját és bemutatom jellemzőiket egy új megközelítésből. Kérdőíves adatfelvétel helyett csak a választópolgárok számára elérhető adatokat használtam fel: a statisztikai hivatalok, a parlamenti képviselők és pártjaik weboldalaira hagytam.

Ezt követően bemutatom a Visegrádi országok választási programjaiban fellelhető ígéretet és ezeket egységes teoretikus keretben vizsgálva megkísérlem összekötni a képviselői önreprezentációkkal. A saliency (hangsúlyalapú) ígéretkutató irodalomra hagytam a pledge (ígéretközpontú) megközelítés helyett, így láthatóvá válnak az egyes országok és a régió jellemzői.

Előadásom első felében a módszertant, másodikban hipotéziseimet, a harmadikban pedig kutatásom eredményeit mutatom be.